

საქართველოს უზენაესი სასამართლო განჩინება

**საქართველოს სახელით
საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის შემოწმების შესახებ**

საქმე №575აპ-18

თბილისი

ე----- ზ-----, 575აპ-18

წელი

12 მარტი, 2019

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**პაატა სილაგაძე (თავმჯდომარე),
გიორგი შავლიაშვილი, პაატა ქათამაძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 20 ივლისის განაჩენზე მსჯავრდებულ ზ----- ე-----ს საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხი და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა :

1. პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის სარეზოლუციო ნაწილი:

ხაშურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 2 აპრილის განაჩენით ზ----- ე-----, - დაბადებული 19-- წელს, - ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 187-ე მუხლის მე-2 ნაწილით და მიესაჯა 4

წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდანაც სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე 2 წელი განესაზღვრა სასჯელადსრულების დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო 2 წელი - ამავე კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩათვალა პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით. ზ----- ე-----ს სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყო 2017 წლის 14 დეკემბრიდან.

2. განაჩენის მიხედვით, ზ----- ე-----ს მსჯავრი დაედო სხვისი ნივთის განადგურებაში, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, პირის მიმართ, რომელთანაც ერთ ოჯახად ცხოვრობდა და ეწეოდა ერთიან საოჯახო მეურნეობას. აღნიშნული ქმედება გამოიხატა შემდეგში: 2017 წლის დეკემბრის დასაწყისამდე, დაახლოებით სამი წლის განმავლობაში, ზ----- ე----- ერთ ოჯახად ცხოვრობდა შ----- შ-----თან ქ----- მდებარე სახლში. 2017 წლის 14 დეკემბერს შ----- შ-----თან უთანხმოებისა და ეჭვიანობის გამო ზ----- ე-----მა ცეცხლის წაკიდებით განზრახ გაანადგურა ქ----- მდებარე, მასთან საერთო საოჯახო მეურნეობით დაკავშირებული შ----- შ-----ის კუთვნილი საცხოვრებელი სახლი და სხვადასხვა საყოფაცხოვრებო ნივთი, რამაც გამოიწვია 1295 ლარის მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანი.

3. აპელანტის მოთხოვნა:

ხაშურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 2 აპრილის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ ზ----- ე-----ს ადვოკატმა ი----- გ-----მა, რომელმაც მოითხოვა გასაჩივრებული განაჩენის შეცვლა და სასჯელის შემსუბუქება, კერძოდ: მსჯავრდებულისათვის თავისუფლების აღკვეთის სახით განსაზღვრული სასჯელის პირობით ჩათვლა.

ბრალდების მხარემ მოითხოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის უცვლელად დატოვება.

4. გასაჩივრებული განაჩენის სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 20 ივლისის განაჩენით დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა და ხაშურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 2 აპრილის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. კასატორის მოთხოვნა:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 20 ივლისის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულმა ზ----- ე-----მა, რომელიც ითხოვს გასაჩივრებული განაჩენის შეცვლას და სასჯელის შემსუბუქებას, კერძოდ: მისთვის თავისუფლების აღკვეთის სახით განსაზღვრული სასჯელის პირობით ჩათვლას.

6. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ შეისწავლა საკასაციო საჩივარი და დაასკვნა, რომ იგი არ აკმაყოფილებს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მოთხოვნებს, რის გამოც არ უნდა იქნეს დაშვებული განსახილველად, კერძოდ:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ამომწურავად იძლევა იმ საფუძველთა ჩამონათვალს, რომელთა არსებობის შემთხვევაში საკასაციო საჩივარი დასაშვებად ჩაითვლება, ასეთებია:

ა) საქმე მოიცავს სამართლებრივ პრობლემას, რომლის გადაწყვეტაც ხელს შეუწყობს სამართლის განვითარებასა და ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებას;

ბ) საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მანამდე მსგავს სამართლებრივ საკითხზე გადაწყვეტილება არ მიუღია;

გ) საკასაციო საჩივრის განხილვის შედეგად მოცემულ საქმეზე სავარაუდოა მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება;

დ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან;

ე) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მატერიალური ან/და საპროცესო სამართლის ნორმების მნიშვნელოვანი დარღვევით, რასაც შეეძლო არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე;

ვ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციას და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალს;

ზ) კასატორი არასრულწლოვანი მსჯავრდებულია.

7. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება არცერთი ზემოაღნიშნული საფუძველი, ვინაიდან წარმოდგენილი საჩივრისა და საქმის შესწავლის შედეგად არ არსებობს გარემოება, რის გამოც მოცემულ საქმეს არსებითი მნიშვნელობა ექნებოდა სამართლის განვითარების ან მსგავს საქმეებზე ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებისათვის. ამასთან, მიღებული გადაწყვეტილება არ განსხვავდება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს

პრაქტიკისაგან.

8. საკასაციო სასამართლო სასჯელის სამართლიანობასთან მიმართებით აღნიშნავს, რომ სააპელაციო სასამართლოს მიერ განსაზღვრული სასჯელის ზომა შეესაბამება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით დადგენილ მოთხოვნებს. სააპელაციო სასამართლომ სრულად შეაფასა სასჯელის დანიშვნის როგორც ზოგადსაგვალდებულო გარემოებები და პირის ინდივიდუალური მახასიათებლები, ასევე - სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების მიღწევის შესაძლებლობანი და მსჯავრდებულ ზ----- ე-----ს, საქმის გარემოებებიდან გამომდინარე, განუსაზღვრა სამართლიანი სასჯელი, რომლის შემსუბუქების საფუძველი არ არსებობს.

9. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში არ იკვეთება საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 და მე-3¹ ნაწილებით გათვალისწინებული გარემოებები, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ საკასაციო საჩივარი დაუშვებლად უნდა იქნეს ცნობილი.

10. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3, მე-3², მე-3³, მე-4 ნაწილების შესაბამისად, საკასაციო პალატამ

და ა დ გ ი ნ ა :

1. მსჯავრდებულ ზ----- ე-----ს საკასაციო საჩივარი არ იქნეს დაშვებული განსახილველად;

2. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

პ. სილაგაძე

მოსამართლეები:

ბ.

შავლიაშვილი

პ. ქათამაძე

